

Sygn. akt II Ca 750/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Piotr Rajczakowski

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko **J. G. i M. G.**

o zapłatę 27.196,20 zł

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 3 lipca 2013 r., sygn. akt I C 1868/12

I. oddala apelację;

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej 1200 zł kosztów postępowania apelacyjnego;

III. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądowi Rejonowego w Wałbrzychu kuratorowi pozwanych nieznanym z miejsca pobytu adw. R. B. wynagrodzenie w kwocie 1476 zł, zawierającej podatek VAT.

Sygn. akt II Ca 750/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2013r. Sąd Rejonowy zasądził solidarnie od pozwanych J. G. i M. G. na rzecz (...) w K. kwotę 27.196,20 zł wraz z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej, w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 25% w stosunku rocznym, liczonymi od dnia 27 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach należnych kuratorowi nieznanym z miejsca pobytu pozwanych i kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny. W dniu 14 maja 2010 roku pozwany J. G. zawarł z (...)z siedzibą w K.umowę pożyczki na cele mieszkaniowe w wysokości 30.000 zł. Zgodnie z treścią umowy w przypadku nieterminowej

spląty należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia pobierane są odsetki wg stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla należności przeterminowanych, wynoszącej na dzień zawarcia umowy 20.00%. Ponadto, zgodnie z brzmieniem umowy (...) mógł dokonać zmiany wysokości odsetek dla należności przeterminowanych w przypadkach wskazanych w umowie, z zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości kredytu lombardowego NBP (pkt (...) umowy). Powyższą umowę poręczyła pozwana M. G. zobowiązując się do zapłaty powyższej kwoty lub jej części powiększonej o należne odsetki, opłaty, prowizje i inne koszty należne (...) na wypadek, gdyby pożyczkobiorca nie wykonał swojego zobowiązania. W dniu 14 maja 2010 roku pozwany podjął z kasy pożyczkodawcy kwotę 28.500 zł. Przedmiotowa pożyczka miała być spłacana w 60 ratach, przy czym pierwsza rata była płatna w dniu 10 czerwca 2010 r. natomiast ostatnia w dniu 10 maja 2015 roku. Pismem z dnia 18 stycznia 2012 roku, w związku z opóźnieniem w spłacie pożyczki pozwany J. G. został wezwany do zapłaty należności w wysokości 854,15 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pismem z tej samej daty pozwana M. G. została powiadomiona, iż pożyczkobiorca zalega ze splątą pożyczki wraz z należnymi odsetkami. Kolejnym pismem z dnia 12 marca 2012 roku pozwany, wobec zwłoki w spłacie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, został wezwany do zapłaty kwoty 2.526,54 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. O zaleganiu pozwanego ze splątą pożyczki ponownie została zawiadomiona M. G.. Pismem z dnia 20 kwietnia 2012 roku pozwani zostali zawiadomieni o wypowiedzeniu umowy pożyczki, jednocześnie wskazano, iż termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, a po upływie tego terminu należność z tego tytułu stanie się w całości wymagalna wraz z odsetkami i wszelkimi kosztami z niej wynikającymi. Pismami skierowanymi do pozwanych z dnia 25 czerwca 2012 roku wezwano ich do zapłaty kwoty 26.133,03 zł., w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Zgodnie z Uchwałą (...) z dnia 25 kwietnia 2007 r. Zarządu (...) zmieniono oprocentowanie należności przeterminowanych z tytułu pożyczek udzielonych po dniu 19 lutego 2006 r. na czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP. Strona powodowa zmieniła dane w rejestrze z (...)na (...).

Rozważając tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione. Powyższe ustalenia zostały dokonane na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów, w szczególności zawartej umowy pożyczki wraz z poręczeniem, dokumentów związanych z jej zawarciem, potwierdzeniem odbioru tych środków, jak również dokumentów skierowanych do pozwanych po zawarciu umowy: wezwań do zapłaty i powiadomień. Wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badania pisma Sąd oddalił na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd wskazał, że strona powodowa wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 27.196,20 zł. Podstawą zgłoszonego roszczenia w stosunku do pozwanego J. G., zgodnie z twierdzeniami pozwu, miała być zawarta przez niego umowa pożyczki, natomiast w stosunku do pozwanej M. G. poręczenie, jakiego udzieliła w dniu 14 maja 2010 r. Zgodnie z treścią art. 720. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Natomiast w myśl art. 876 § 1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. W braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny (art.881 k.c.). W ocenie Sądu Rejonowego zawarte przez pozwanych: umowa pożyczki i poręczenia stanowiły podstawę do uwzględnienia powództwa, bowiem w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego należało stwierdzić, iż to właśnie pozwani zawarli przedmiotowe umowy, a kwota wynikająca z umowy pożyczki została wypłacona przez stronę powodową pozwanemu J. G.. Ponadto pozwany nie dopełnił obowiązków wynikających z umowy, co skutkowało jej wypowiedzeniem i co z tym związane, wymagalnością całości roszczenia. Podniesiony przez kuratora dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia Sąd uznał za chybiony, ze względu na okoliczność, iż umowa została wypowiedziana w kwietniu 2012 roku, a termin wypowiedzenia, po którym zobowiązanie było w całości wymagalne, wynosił 30 dni, co oznaczało, iż zobowiązanie stało się wymagalne w maju 2012 roku, zaś pozew wniesiono w dniu 27 sierpnia 2012r. W związku z powyższym, Sąd pierwszej instancji zasądził solidarnie od pozwanych J. G. i M. G. na rzecz strony powodowej (...) w K. kwotę 27.196,20 zł wraz z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 25 % w stosunku rocznym liczonymi od dnia 27

sierpnia 2012 r. (tj. dnia wniesienia pozwu) mając w zakresie odsetek na uwadze treść zawartej umowy oraz treść art. 481 § 2 i 482 k.c.).

W apelacji od powyższego wyroku, kurator nieznanych z miejsca pobytu pozwanych, zaskarżając go w całości, zarzucił nienależyte wyjaśnienie podstawy faktycznej orzeczenia, w szczególności zaś okoliczności, czy pozwani pozostają stroną istotnej umowy kredytowej oraz naruszenia art. 217 § 3 kpc, poprzez pominięcie wnioskowanego dowodu z opinii biegłego z zakresu badania pisma. W uzasadnieniu apelacji kurator wskazał, iż okolicznością sporną pozostawało m. in. pochodzenie podpisów na umowie o kredyt, a pominięcie dowodu z opinii biegłego z zakresu badań pisma miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego, mających uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i zważył co następuje. Apelacja jest nieuzasadniona. Istota jej obu zarzutów sprowadzała się do kwestionowania faktu złożenia podpisów na umowie pożyczki przez pozwanych i braku przeprowadzenia na tą okoliczność dowodu z opinii biegłego z zakresu grafologii. Celowość przeprowadzenia i jakiegokolwiek rokowania na uzyskanie miarodajnych wyników takiej opinii musi się jednak wiązać z dysponowaniem przez biegłego materiałem porównawczym w postaci bądź to nakreślonych w trakcie sporządzania opinii próbek pisma lub w postaci dokumentów, w których niewątpliwym będzie, że zawierają one próbki pisma mogące podlegać porównaniu do materiału badanego. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie pozwani nie uczestniczyli osobiście, z uwagi na brak możliwości ustalenia ich miejsca pobytu i w związku z tym byli zastępowani ich przez kuratora, który również, co potwierdził na rozprawie apelacyjnej, nie dysponował dokumentami zawierającymi materiał porównawczy w postaci pisma pozwanych. Stąd też, skoro dopuszczenie dowodu z opinii grafologa było zupełnie bezcelowe, gdyż nie dawało podstaw do żadnych rokowań uzyskania, jak już wskazano, jakichkolwiek miarodajnych jej ustaleń i wniosków, to trafnie Sąd pierwszej instancji uznał zgłoszenie przez kuratora pozwanych wniosku dowodowego w tym przedmiocie za nieuzasadnione i oddalił powyższy wniosek na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Niezależnie natomiast od powyższych rozważań wskazać należy, że kurator pozwanych na rozprawie w dniu 3 lipca 2013r., na której oddalony został wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu badania pisma, nie zgłosił zastrzeżenia do protokołu w trybie art. 162 k.p.c., co skutkuje tym, że pozwany, co wynika z powyższego przepisu, nie przysługuje już prawo powoływania się na powyższe uchybienie w dalszym toku postępowania, a nie chodziło tu o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, jak i nie zostało uprawdopodobnione, iż nie zgłoszenie zastrzeżeń nastąpiło bez winy strony. Gdy zatem strona powodowa, oprócz umowy pożyczki z podpisami pozwanych złożyła również szereg odpisów innych dokumentów przez nich podpisanych lub do nich należących (k. 63 – 70), to tym samym przyjąć należało, że roszczenie powódki zostało udowodnione, przeciwnie do zarzutów podnoszonych przez kuratora pozwanych, które nie zostały wykazane w żaden sposób.

Wobec zatem prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i braku jego skutecznego podważenia przez zarzuty apelacji, apelacja ta, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw, nie mogła podlegać uwzględnieniu. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację (pkt I), o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt II) orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 oraz art. 391 § 1 kpc i § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.), a o kosztach należnych kuratorowi nieznanym z miejsca pobytu pozwanych (pkt III) orzeczono w myśl § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 sierpnia 1982r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz. U. z 1982r., Nr 27, poz. 197 ze zm.) w związku z § 6 pkt 5 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.).